

Revista de Salt

Any XXXVI. Núm 219 - març 2005 - Preu 1,80€

La farga

Activitats del mes

LA MIRONA

- 05/03 festival benèfic tsunami: Lax'n'busto, Gossos, Fes-te fotre, Josep Thió, Gazpacho i fins a 12 grups i artistes.
- 11/03 Aquitamxé + Toadstools
- 12/03 Mago de Oz
- 19/03 John Lee Hooker jr.

TEATRE DE SALT

- Dj 10 de març 22h La Plaça del Diamant de Mercè Rodoreda Direcció de Joan Ollé 24 euros
- Dv 11 de març 22h La Plaça del Diamant de Mercè Rodoreda Direcció de Joan Ollé 24 euros
- Ds 12 de març 22h Mentiras Podridas Daniel Higiénico 12 euros
- Dg 13 de març 12h El regal de la princesa Cia. De Par-randa 4 euros
- Dj 17 de març 22h Ets aquí? de Javier Daulte -NOVA FUNCIO- Amb Joel Joan i Clara Segura 18 euros
- Dv 18 de març 22h Ets aquí? de Javier Daulte Amb Joel Joan i Clara Segura 18 euros
- Dg 20 de març 18h Corpo do Som Cia. Barbatuques

CASAL DE JUBILATS DE SALT

- Dia 17 de març. Excursió a Montserrat. Sortida a les 8h.

del matí.. Dinar al restaurant "Els Torrents". Ball a la tarda. Preu 29 euros. Telf. 972 23 47 04. Dies per apuntar-se 10 i 11 de març de 4 a 6 de la tarda. Dirigir-se al Sr. Carles Ros

ELS XIRUCAIRES

- 6 de març calçotada. Preu 10 euros (socis). 13 euros (no socis)
- 19 i 20 de març. Ascensió a la Pica d'Estats (3143 m). Sortida d'alta muntanya hivernal.
més informació: www.xirucaires.org

BIBLIOTECA

MASSAGRAN

- Racó de contes Massagran: 10 de març, a les 6h de la tarda Xavier Fàbrega
- 8a. Festa del Llibre Gegant: veniu nens i nenes a escriure el vostre conte. Un il·lustrador us en farà el dibuix i entre tots farem un nou llibre gegant de la Massagran. 5 de març, a partir de les 10 h. del matí, amb la col·laboració de la coordinadora d'entitats del poble.

MINISTRAL

Grup de Lectura:

10 de març, a les 8h del vespre (a concretar)

Contes per a adults: 17 de març

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Carnaval	6
Notícies	7
Les estovalles d'en Min	9
Teatre	10
Història	11
Opinió	14
Col·laboració	15
Gent gran	16
Col·laboració	17
Gent gran	18
Col·laboració	19
Esport	20
Ensenyament	21
Excursions	22
Música	23
Guia de serveis	24
Gastronomia	25
Demografia	26
Poti-poti	27

Diguem NO

Sota el mot antiglobalització, una munió de fauna composta per anarquistes, comunistes, socialistes, catòlics radicals, verds, gais i tot tipus d'ONG s'alcen contra l'imperi del mercat. Després de la caiguda del mur, alguns deien que s'havia acabat la història, però són molts els que diuen no al pensament únic. Des de fa un temps, cada reunió econòmica internacional, com la Davos de fa uns dies, ha concentrat unes masses cada cop més insistents i dissidents. Els polítics se sorprenden i els filòsofs liberals comencen a carregar les tintes. Ara per ara aquestes cites econòmiques anuals s'estan replantejant i el ressò mediàtic aconseguit fa aparèixer als ulls del món que no està tot dit. La pobresa i la justícia sempre s'acaben alçant, encara que sigui per perdre.

És cert que el sistema capitalista europeu, més social, ens proporciona una qualitat de vida mai coneguda. El socialisme ha esdevingut, històricament, tal i com ha estat aplicat, misèria i dictadura. Per això ha fracassat tan estrepitosament. Està, però, tot inventat? S'ha acabat, en aquest sentit, la història? Hom tendeix a pensar que sí, però la història ens ensenya que hi ha vies mortes poc explorades i que l'alternativa existeix. L'espècie humana no acaba de cercar un sistema social que assegurí, alhora, l'equilibri econòmic global, la justícia, el respecte cultural, la il·lusió de viure i la llibertat. Tanmateix, ¿és prou perfecta, la nostra natura, per aspirar a tot això? El pitjor del nostre sistema, la democràcia neoliberal, és que la revolució, entesa com a capacitat de pensar millors alternatives, desapareix. És un forat negre. El concepte ha estat massa violentat, desgastat per semalades de sang i sofriments inútils. La història es venja dels pensaments dels homes i els seus errors incommensurables.

La societat nord-americana, ara mirall de l'europea, és la dels tres quarts. Només un quart de la població acumula bona part de la riquesa. Tradicionalment ha estat una societat més rica, però més injusta, més desigual, amb uns nivells superiors de marginalitat i pobresa. Cal aspirar, doncs, a no imitar-la i a treballar per una societat de la distribució. Potser la funció social que fins ara desenvolupa l'estat no ha estat prou ben gestionada, però és obvi que es pretén assimilar la nova economia i la nova societat, denominada de la informació (no pas de la comunicació), al liberalisme més tronat. Però amb la nova constitució no sortim d'una Europa dels estats i dels mercaders. Les noves generacions, tanmateix, sembla que no se n'adonin, i que ni tan sols els interessi.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989
membre de:

(≡) **A C P C**
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

ANY XXVI NÚM 219 MARÇ DE 2005

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada, Agapit Alonso i Pont, Ramon Torramadé, Andreu Bover, Salvador Sunyer, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Oriol Pallàs, Josep Boó, Ferran Márquez, Pere J. Sureda, Rafel Sala, Josep Pla, Josep Recasens, Joan Boada, Manel Torramadé, Antoni Peris, Lluís Ros, Pilar Pla.

PORTADA: Titelles a Salt, 1940.

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Rusalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmarola

ADMINISTRACIÓ: Joan Boada

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79

amb la
col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

La gent que sentim el poble no podem no implicar-nos-hi

Nom: Martí Fita
Edat: 56 anys
Professió: Tècnic Social
Actualment: Adjunt de direcció en una empresa de Treball Social a Barcelona (concretament en el terreny de la família i la infància).
A més a més: forma part de l'entitat de defensa de la natura Marfull i de la Comissió de Veïns del Barri Vell i Sector Autopista

Martí Fita viu a la preciosa masia de la seva família al que segurament sigui un dels carrers més bonics de Salt: el Josep Aguilera. Poca gent, però, coneix els carrers pel nom. Aleshores jo us diria que parlo del carrer que fa aquell revolt -al qual donaria el qualificatiu d'*entranyable*- que en forma gairebé d'essa lliga les hortes amb el Barri Vell. És curiós -o no- que aquests siguin dos dels aspectes que han ocupat bona part de la vida d'en Martí. I és que parlem amb un expert de la vida associativa del nostre poble: forma part d'associacions de veïns des dels anys 70, integrant del que va ser la Comissió per la Independència, vinculat al grup d'escoltes i regidor de Medi Ambient i Serveis Socials del primer ajuntament democràtic d'aquesta vila. Per això, parlar amb ell és saber una mica més de la història de Salt.

-Vostè que ha estat en associacions de veïns des dels anys 70, com ha canviat el moviment veïnal?

-L'Associació de Veïns que es va fer a Salt va ser una de les més actives i reivindicatives de les comarques de Girona. D'aquí va sortir l'Escola d'Adults i moltes altres iniciatives, hi havia molta efervescència. L'associació es va convertir en aglutinant dels problemes socials que hi havia en temps del franquisme i també en un grup de reivindicació de la personalitat de Salt. Perquè l'any 74, per un decret que venia de Madrid, Sarrià i Salt s'havien d'incorporar a Girona i vam quedar pràcticament sense entitats, amb molt poca vida associativa.

-Vostè també va formar part de la campanya per la independència de Salt, oi?

-La història comença també amb l'associació de veïns que, en un principi, havia començat de manera molt formal, però com que ens anàvem acostant al final del franquisme, hi va entrar gent molt conscienciada -alguns fins i tot militants polítics- i sobretot gent sensibilitzada pel poble. I es converteix en una associació de referència que aglutina tot tipus d'activitat: social, educativa i també per la identitat de Salt. Aquesta associació propiciarà que, cap a l'any 80, neixi una Comissió per la Independència.

-Expliqui'm alguna acció duta a terme per aquesta Comissió. Perquè no fou cosa fàcil tot allò de la independència...

- Va costar molt. Pensa que l'any 80 es va crear la Generalitat i vam haver d'anar a trobat el President del Parlament de Catalunya per demanar-li la segregació. Llavors hi havia en Salvador Sunyer de parlamentari, que ens va presentar al Parlament. Un any més tard vam haver d'anar a trobar el mateix Jordi Pujol. Recordo també que vam fer cartes als més de 100 parlamentaris explicant què era Salt i es va fer un manifest firmat per 40 entitats de Salt i per persones populars que donaven suport a la independència. Hi havia en Narcís Casas, que havia estat 7 vegades campió del món de trial, hi havia en Pibernat, el futbolista Pitu Curta. Això es va presentar a la premsa i va impressionar força a la majoria de partits polítics. Finalment, el 3 de març del 1983, mitjançant un decret de la Generalitat, es va segregar Salt de Girona.

-I què pensa de les declaracions que va fer una vegada Nadal, dient que Girona era el que era gràcies al fet que Salt se n'havia separat?

-Això és evident des d'un punt de vista econòmic. És evident que si Girona té una renda per càpita de les primeres de tot Espanya és perquè al costat hi ha un lloc com Salt, més barat, on s'hi acumula molta més gent i, és clar, més problemes estructurals. Salt, ja abans del 74, tenia tota una sèrie de deficiències, però els anys que vam estar annexionats a Girona van ser els que menys inversió va rebre. Hi ha un estudi que prova que durant els 9 anys de l'annexió els saltencs vam pagar més que no pas vam rebre de l'Administració. O sigui, mal negoci. A més a més, quan es constitueix el nostre Ajuntament el 83 anàvem 4 anys endarrera en vistes als altres ajuntaments democràtics. Amb aquest retard i la forta onada d'immigració dels darrers 5-6 anys és lògic que Salt tingui encara problemes estructurals.

-I avui dia per on va l'activitat de l'associació veïnal?

-La idea és la mateixa, però el que va passar és que molta d'aquesta gent que formava part de l'associació de veïns va entrar a formar part de l'ajuntament. Aleshores les associacions de veïns queden adormides i pràcticament desapareixen. Nosaltres, al Barri Vell, hem format una comissió que vol ser una mica de plataforma. No es tracta d'una associació constituïda legalment i no té president. Hi ha només un secretari fix que és qui convoca les reunions i portaveus que cada sis mesos es renoven. Volem, sobretot, apropar la informació al ciutadà, per això cada dos mesos els regidors de l'ajuntament vénen al Museu de l'Aigua i fan una audiència pública sobre determinats temes.

-Malauradament, però, de tots els barris de Salt potser el que menys ho necessiti sigui el Barri Vell, no?

-Aquest és el problema. Sí que hi ha alguna altra associació a la Massana o a Sant Romà, del veïnat... El que seria interessant seria poder arribar a fer una Federació d'Associacions de Veïns. Això és el que faria falta.

-Vostè va ser regidor de Medi Ambient en el primer ajuntament democràtic, ha treballat molt per les Deveses, ara amb Marfull. Expliqui'm aquest interès per la natura.

-De fet va ser amb l'escoltisme que em vaig començar a interessar per tota la qüestió del medi ambient, ja m'agradava molt l'excursionisme i tot això. Aleshores a Salt, en Salvador Sunyer sobretot, tenia molt d'interès a fer alguna cosa amb les Deveses que en aquells moments eren un abocador.

-No és la primera persona que m'ho diu i per sort a mi ja em resulta difícil d'imaginar les Deveses com un abocador...

-Doncs a Marfull tenen fotos de com era l'abocador de Girona. Al Pla dels Socs hi havia precisament socs, però tot el voltant estava ple

de brossa que tota la gent de Girona, Salt, Vilablareix, Bescanó, etc. hi deixaven, perquè aleshores no hi havia sistemes de recollida. A poc a poc, la gent es va anar sensibilitzant i, quan encara formàvem part de Girona, es va pressionar l'ajuntament perquè es deixés d'utilitzar les Deveses com a zona residual i Girona va construir un abocador a part. De totes maneres, el treball de les Deveses ha estat sempre un treball col·lectiu més que no pas de l'ajuntament. Des de la regidoria vam aconseguir atemenar el riu per convertir els terrenys de la llera en comunals, però en la tasca de les Deveses hi ha hagut implicades moltes altres entitats: els Amics de les Deveses (format el 95, que cada dissabte anaven a netejar, plantar arbres...), els Escoltes, el Casal de Jubilats, la SERS (Societat d'Estudis i Recerques de Salt), etc. Per tant, ha estat una cosa col·lectiva, no d'un ajuntament o un regidor, això que quedi molt clar.

-I avui dia, quin és l'estat de salut de les Deveses?

-Bé, ha tingut una evolució molt favorable. Pensa que quan vam començar a treballar-hi només hi havia que rates i ortigues, és a dir, que estava al nivell més baix de la cadena. Avui dia, hi ha fins i tot orquídies i això significa que hi hagut una molt bona recuperació. Per Sant Blas van tornar les cigonyes i sembla ser, tot i que encara no es pot confirmar, que ja comença a haver-hi un altre cop llúdrigues. De tota manera, a les Deveses hi falta un pla d'usos per tot el tema de barraques i deixalles que encara no s'ha pogut arreglar del tot, i que la gent sàpiga fer-ne un bon ús, que permeti un manteniment: que no s'hi vagi en moto, que es mantinguin els camins, que estigui net, que hi hagi seguretat... El que és la natura, ella mateixa ja es va recuperant, ara som els humans qui hi hem de posar de la nostra part.

-L'escola és un dels punts més importants per sensibilitzar els més joves sobre temes com el medi ambient, o la integració, un altre tema ben important, no?

-Tots, tots els àmbits de la vida social ho són. Precisament fa poc vaig assistir a una reunió d'un grup que acaba de néixer i que vol treballar en aquest sentit anomenat *Convivre*, i un dels temes en relació a la immigració dels que es va parlar és la necessitat de sensibilitzar tots els sectors de la població. Cal que el comerciant aprengui coses sobre la cultura dels immigrants, perquè ha de saber què compren, què no; els treballadors dels serveis sanitaris han de saber quins problemes específics poden tenir els immigrants; els mestres també; les entitats, igual... per això nosaltres parlem d'un fenomen que s'ha de tractar de manera *transversal*. S'ha de sensibilitzar tot el poble perquè si ens tanquem el que fem és propiciar els guetos. I des de l'ajuntament ha de fer-se des de totes les regidories.

-No s'acaben mai les feines a nivell social... bé, vostè, almenys, no ha parat...

-La gent que sentim el poble no podem no implicar-nos-hi, restar al marge de les entitats. I aquestes, a mi, m'han donat molt. Sense elles Salt no seria gairebé res, perquè no tenim catedrals, ni grans monuments, aleshores és la gent, les persones i també les entitats el que dona vida al poble. I mira, la Farga, amb més de 200 números, també és un bon exemple d'això!

Agnès Cabezas Horno

La rua pels carrers de Salt

**carnaval
2005**

Ball de carnaval al Casal

El Club Tramuntana ha organitzat una nova plantada d'arbres als aiguamolls del veïnat (Parc de les Deveses de Salt)

El diumenge, 13 de febrer, una cinquantena de persones van participar en la plantada d'arbres que ha organitzat el Club Tramuntana amb la col·laboració de l'Ajuntament de Salt als Aiguamolls del Veïnat, situats al parc de les Deveses de Salt. Aquesta activitat té per objectiu recuperar aquests aiguamolls. Enguany s'han plantat arbres i arbustos propis de zones humides com verns, freixes, àlbers, saules, tamarius... Algunes d'aquestes espècies s'han extret d'entre els còdols de la llera del riu, ja que estaven en perill de ser emportats per qualsevol riuada i s'han replantat a l'aiguamoll. D'altres s'han comprat, per fomentar una major varietat i

riquesa en la zona. Els participants en l'activitat han estat convidats a un esmorzar al pla dels Socs.

Des de l'any 1997, el club Tramuntana ha anat realitzant actuacions per recuperar aquest aiguamoll i també el bosc de ribera d'un tram de la riba del Ter. Aquest aiguamoll fa uns anys s'havia convertit en un abocador, i els anys 1997 i 2003 el club Tramuntana va organitzar unes activitats de neteja de deixalles per recuperar aquesta zona humida de les deveses, a més de replantacions d'arbres i arbustos. Una de les característiques d'aquest aiguamoll és que és un dels pocs llocs de les comarques gironines on cria el balquer, un petit ocell propi de zones humides.

El Club Tramuntana és un club juvenil situat a Salt, que organitza activitats culturals i esportives, i es

fonamenta en la necessitat d'omplir el temps lliure dels nois amb activitats formatives. Mensualment organitza activitats familiars, entre elles ja és tradicional la plantada d'arbres cada mes de febrer.

Nova escultura a l'església de Sant Cugat

Col·loquen una escultura a la façana de l'església de Sant Cugat.

Una escultura elaborada per un dels alumnes de talla de pedra de l'Escola

Municipal de Belles Arts ha estat col·locada a la façana de l'Església de Sant Cugat de Salt. L'Escultura, que representa Sant Cugat, ha estat realitzada per Ramon Aubertí, "El Cerdeny".

L'obra va ser lliurada a l'església el passat dos de febrer i, després de ser exposada a l'interior del temple, es va instal·lar a la fornícula de la façana dimarts passat.

Projecte EQUAL

Manifestacions a l'entorn del projecte EQUAL per a l'Àrea Urbana presentat per la ciutat de Girona

El projecte utilitza dades principalment dels tres municipis que formen el que s'anomena el nucli de l'Àrea Urbana de Girona, és a dir, Girona, Salt i Sarrià, i també parla d'abastar fins a 14 municipis. La nostra pregunta en aquest sentit és si es pensa tenir en compte en algun moment els ajuntaments d'aquests municipis quan es despleguin les diferents actuacions que hi ha previstes. En tot cas, a nosaltres ens agradaria conèixer qualsevol projecte o actuació que es desenvolupi en el nostre terme municipal per part de les diferents organitzacions que formen part de l'AD.

El 2001 es va decidir treballar conjuntament i presentar un projecte conjunt d'abast territorial anomenat de l'Àrea Urbana de Girona, perquè així ho van pactar els tres alcaldes,

en aquells moments, Nadal, Turbau i Torramadé. Es va arribar a un acord perquè ho liderés Girona i l'Ajuntament de Salt destinava 30 milions de les antigues pessetes al projecte.

Salt va ratificar per Ple (18 de juny de 2001) l'acord de la Comissió de Govern de data 7 de juny de 2001, pel qual s'aprovava concórrer a l'EQUAL conjuntament amb els Ajuntaments de Girona i Sarrià de Ter i altres entitats i organitzacions. Malgrat presentar-nos conjuntament la nostra proposta no és escollida per l'UAFSE del Ministeri de Treball. Des d'aquell dia nosaltres no n'hem sabut res més ni mai ningú no ens ha tornat a dir res.

Nosaltres en aquest tema en cap moment hem fet cap pas per presentar-nos sols a la segona convocatòria. Respecte a l'EQUAL aprovat pel període 2001-2003, liderat per la Diputació i els Consells

Comarcals de la demarcació de Girona, nosaltres no hem intervingut en res que no sigui el que ens ha demanat el Consell Comarcal del Gironès –com ho ha fet amb altres poblacions de la comarca. i que ha consistit a instal·lar algun tècnic en l'Estació Jove de Salt.

Tampoc en cap moment se'ns ha convocat a cap reunió per parlar d'aquest tema o de la possibilitat de presentar-se amb el mateix projecte refet a l'actualitat del moment i responent a les noves necessitats. Ens ha sorprès que es presentés pràcticament el mateix projecte en el qual hi havíem participat i treballat com totes les altres organitzacions i que no se'ns hagi ni informat tan sols de la seva presentació, encara que fos per dir-nos que no comptaven aquesta vegada amb la nostra participació.

Neteja a les Deveses de Salt

Les brigades municipals i els serveis de manteniment de les Deveses de Salt han estat treballant les darreres tres setmanes en la neteja de les deveses. Els treballs de neteja s'han centrat en parcel·les privades que estaven brutes i en zones de domini públic contigües a les privades que havien estat envaïdes per la brossa.

En total, les brigades municipals i la nova empresa responsable del manteniment de les deveses han tret més de sis tones de brossa, que han estat portades a abocadors controlats

fotografies de Pep Iglesias

La UOC presenta a Salt la prova pilot de l'@teneu universitari

La Universitat Oberta de Catalunya engega l'@teneu universitari, una experiència d'extensió universitària que posarà a disposició de tots els ciutadans les assignatures de les diferents titulacions que ofereix sense necessitat d'acreditar requisits d'accés. Al mes de febrer, comença una prova pilot amb dos-cents estudiants i prop de cinquanta matèries de carreres com Humanitats, Dret, Turisme, Economia i Estudis de l'Àsia Oriental.

Aquest curs 2004-2005, coincidint amb el desè aniversari de la Universitat, la UOC posa en marxa l'@teneu universitari (www.uoc.edu/ateneu), iniciativa que permetrà a totes les persones, sense requisits d'accés, accedir a les assignatures que els interessin més de qualsevol de les carreres que imparteix la Universitat. Els estudiants que s'hi matriculin compartiran aula i professors amb els estudiants de titulacions homologades i gaudiran dels mateixos serveis i materials. Quan acabin, obtindran un títol propi d'extensió

universitària. Les assignatures superades podran ser convalidades en cas que es vulguin cursar els estudis homologats de la UOC.

En aquesta primera experiència s'impartiran prop de seixanta assignatures de les titulacions de Dret, Ciències Polítiques, Humanitats, Filologia Catalana, Estudis de l'Àsia Oriental, Economia, Comunicació Audiovisual, Psicologia i Turisme, d'entre 4.5, 6 i 7.5 crèdits. El preu de les assignatures serà de 30 euros per crèdit. Aquesta oferta s'anirà ampliant fins a arribar a set-cents matèries al llarg dels pròxims cursos acadèmics. Així, els estudiants d'aquesta experiència pilot es podran matricular de Dret i bioètica, Ecoturisme, Història econòmica de Catalunya, Imatge i cultura, Bilingüisme i educació, Ciència política, Sociologia, Tècniques de gestió i comunicació, Xinès i

Poesia catalana actual, entre altres assignatures.

Un cop més, la UOC reforça el seu posicionament orientat a fomentar els processos de formació al llarg de la vida, obrint les portes als adults que vulguin reprendre estudis, adaptar o enriquir coneixements o satisfer les seves ànsies d'aprendre.

UOC – Àrea de Comunicació
Gabinet de Premsa - Àngels Doñate
/ Anna Torres - adonates@uoc.edu /
gpremsa@uoc.edu - Tel.: 93.253.23.21

La Generalitat i l'Ajuntament de Salt obren un procés a fi d'assignar 18 habitatges de lloguer.

Del total de pisos, 10 es destinaran a joves menors de 35 anys
El govern de la Generalitat, mit-

jançant l'empresa pública Adigsa, i el Consistori de Salt han iniciat un procés d'actuació conjunta a fi d'assignar 18 habitatges de lloguer destinats a joves menors de 35 anys i a famílies del municipi. El termini per presentar la documentació s'obre el proper dilluns 7 de febrer i els ciutadans interessats s'han d'adreçar a les dependències de l'ajuntament. El Consistori de Salt i Adigsa, empresa adscrita al Departament de Medi Ambient i Habitatge, han impulsat aquesta iniciativa amb l'objectiu que les persones del municipi no hagin de desplaçar-se a d'altres poblacions de la comarca per motius relacionats amb la manca i l'alt cost de l'habitatge. El termini que

s'obre dilluns és de 15 dies i es preveu que el lliurament dels pisos es realitzi a finals de març.

Del total de pisos, 10 són per a joves i fan entre 45 i 60m². La resta, destinats a famílies, tenen una superfície d'entre 60 i 77m². Tots els habitatges es troben situats al centre del municipi i tenen un preu aproximat de 200 a 250 euros mensuals.

L'actuació que s'inicia ara a Salt és fruit d'un treball entre les administracions autonòmica i local que ha consistit en la constitució d'una comissió única i mixta per a l'adjudicació dels habitatges, a fi d'avançar en el compliment del dret a l'accés de l'habitatge, un dels principals objectius de l'actual Govern català.

Concurs de coreografia

Salt organitza el 2n Concurs Coreogràfic "SALT 2005"

Amb motiu de la celebració del Dia Internacional de la Dansa, l'Ajuntament de SALT i el Centre Cultural i Artístic NOU ESPIRAL, amb la col·laboració de la Diputació de Girona, han organitzat el que serà el 2n Concurs Coreogràfic "SALT 2005", que tindrà lloc el divendres 29 d'abril al Teatre de SALT.

Enguany el premi a la millor coreografia serà de 600 € en metàl·lic

i la seleccionarà un jurat format per prestigiosos professionals de la Dansa i Arts Escèniques no vinculats a l'organització.

NOU ESPIRAL va néixer ara fa cinc anys amb el propòsit d'apropar la Dansa i les Arts Escèniques en l'àmbit de la formació, la creació i la difusió, i en la seva sòlida trajectòria ha aconseguit consolidar-se com a centre referent.

La idea parteix amb la intenció de promoure la Dansa i motivar els joves ballarins i coreògrafs a crear i presentar els seus treballs.

Les bases i la fitxa d'inscripció per a participar-hi es poden sol·licitar al centre NOU ESPIRAL i actualment ja hi ha hagut força demanda per part de components de companyies joves de Barcelona i estudiants d'arreu de Catalunya.

Per altra banda i seguint amb la

mateixa intenció de promoure la Dansa amb totes les seves variants artístiques, NOU ESPIRAL va presentar el passat dissabte 19 de febrer, a les 22:00 h, al Teatre de Salt, l'espectacle "Piel del Alma" a càrrec de Paula Lena i La Negra, reconegudes ballarines especialitzades en Danses Orientals, que es dediquen des de fa més de 10 anys a promoure aquesta tècnica artística en l'àmbit de la formació, la difusió i l'estudi històric de les arrels i evolució d'aquestes danses. Paula Lena, vinguda per a l'ocasió des de l'Argentina, oferirà, dins la seva gira 2005, a més d'aquest espectacle, cursos de nivell intermedi i avançat només a Madrid, Barcelona i Salt.

Les estovalles d'en Min

L'IES Vallvera reconverteix en musical un text sobre el medi natural escrit per alumnes

Estudiants de l'institut de Salt representen el muntatge teatral *Entre dues aigües*

L'Institut d'Educació Secundària Vallvera, de Salt, ha escollit l'obra *Entre dues aigües* per continuar treballant el teatre musical durant aquest curs. Els Estudiants i actors de segon, tercer i quart d'ESO van tancar les representacions divendres 28 de gener, després d'haver fet una dotzena d'actuacions durant la setmana anterior.

L'objectiu de l'obra *Entre dues aigües* és provocar la reflexió sobre el comportament de les persones respecte a la naturalesa i, en particular, en relació amb la contaminació de l'aigua.

Els responsables d'aquest text compromès també són alumnes de l'institut Vallvera, ja que el text original es va escriure fa tres cursos en un crèdit de llengua catalana per a alumnes de quart curs d'ESO.

Comunitat implicada en el projecte

L'institut Vallvera, de Salt, emmarca aquest treball teatral en un crèdit variable interdisciplinari de música i tecnologia adreçat a l'alumnat de segon, tercer i quart curs d'Educació Secundària Obligatoria.

A més de la intervenció del professorat, en l'elaboració de la representació els joves han comptat amb la col·laboració de companys

que realitzen segon cicle de Tecnologia, alumnes d'Educació visual i plàstica, català, castellà, matemàtiques, francès i anglès i cicles formatius. La preparació fins i tot ha comptat amb la cooperació externa, ja que familiars dels estudiants han contribuït en el projecte confeccionant el vestuari. Així, doncs, un muntatge

com el d'*Entre dues aigües* requereix la implicació de tota la comunitat educativa de l'IES Vallvera.

Mestres i alumnes dels col·legis d'educació infantil i primària Santaló, El Pla, La farga, El Veïnat, Mas Masó, La Massana, Dalmau Carles, Nou i Montfalgars i l'escola de les Dominiques ja han tingut oportunitat de veure *Entre dues aigües*; igual que estudiants del mateix institut Vallvera, pares i mares. Les representacions per aquest centre es van fer durant la segona setmana de gener, mentre que el divendres 28 de gener es va representar al CEIP Doctor Sureda de Bescanó a dos quarts de nou del vespre.

Primer premi del Museu de l'Aigua

La peça musical *Entre dues aigües* que ara representen estudiants de secundària obligatòria de l'IES Vallvera adapta un text original –amb el mateix títol– al qual el Museu de l'Aigua de Salt va concedir el primer premi del seu concurs anual de narrativa. Els autors de l'obra realitzaven un crèdit de llengua catalana a 4t d'ESO el curs 2001-2002.

A partir del text original, es van fer les adaptacions necessàries per convertir l'obra en un musical. L'objectiu dels responsa-

bles d'aquesta feina ve ser respectar l'essència de l'obra i el seu missatge de respecte a la natura. Segons remarca el professorat a la web del centre, "el fet que l'obra hagi estat escrita pels nostres alumnes ens ha animat a treballar i a veure com reaccionen els nois i noies davant els problemes de contaminació del nostre planeta".

Les Cançons

"Tu pots reciclar-me" és el títol d'una de les cançons interpretades al musical i el lema que repeteixen uns objectes llençats al medi. Aquests es queixen que "aquí ens han llençat tan alegrement sense tenir en compte el medi ambient. Un tros de drap brut i deixat és com em sento per aquí tirat". Una estrofa lamenta que "bruts estan els llacs, els rius i els mars, els peixos no poden ni nedar, negre és el futur siestic aquí" i acaba afirmant que "tu pots canviar-ho, sí! (...) jo puc reciclar-te". La música original d'aquesta peça és de Brian May, mentre que Anna Buixeda i Josep Fuster n'han fet l'adaptació.

Michael Jackson és l'autor d'una altra cançó del musical *Entre dues aigües*, "Heal the World". En aquesta cançó s'intercalen estrofes en català, anglès, castellà i francès. A partir de l'original, la Cristina Boada, en Josep Fuster, en Francesc Simon i la Jovita Valentín n'han escrit la lletra; mentre que l'adaptació musical també és de Josep Fuster. "Tots volem un món net sense contaminació i jugar entre els arbres cada dia. Tots volem un món sa, aigua neta i aire pur" és el començament d'aquesta tema.

Se'ns presenta al nostre teatre en Nitú Figueres amb el seu nou disc "Vi-viendo ahora".

Amb una tercera part de les localitats venudes, cosa que em va sorprendre degut a la gran qualitat d'aquest pianista i director musical.

Comença el concert completament entregat al seu públic i amics, amb una banda de cinc professio-

nals excel·lents, un baix elèctric, una bateria, una guitarra acústica, una flauta i saxo i un de percussions. Tots ells ens van delectar amb una magnífica interpretació individual.

En Nitú ens afalaga amb una interpretació al piano, tot molt ben recolzat per la resta del quintet. Se sent a casa seva, per això entre interpretació i interpretació ens explicava les seves vivències, les quals havien servit de font d'inspiració dels seus temes.

Els seus convidats van ser quatre

veus extraordinàries, les quals ens van invitar a escoltar una samba molt adient a la diada, acabant l'actuació de tots plegats amb un cant a la vida.

El públic entusiasmat i posat dret, li va agrair la seva tasca.

Sr. Figueres, ens dius que sentir-te recolzat a casa és un luxe, la meua petita opinió és que la nostra satisfacció és que hagi nascut al nostre poble i que ens facis sentir orgullosos que ens representis pertot arreu.

Josep Pla

història

Tot repassant la premsa del passat

Un dels redactors que ahir visità la població de Salt, s'assabentà d'un fet que honora molt els seus propietaris i de la fàbrica dels senyors Coma i Cros, i al nostre particular amic el Director del citat establiment, el senyor Vivó, que entregà espontàniament a cada un dels operaris d'ambdós sexes, la meitat d'un setmanal com a gratificació, a més dels salaris que perceben normalment els treballadors de la fàbrica. Be és sabut que amb l'encariment dels productes alimentaris, els homes que viuen exclusivament del seu treball, a penes i treballs poden cobrir les seves necessitats. Fem públic aquest gest que enalteix als patrons. (El Autonomista – 26 de juliol de 1919)

Resultant que el dia 24 de desembre de 1919, cap a tres quarts de nou del matí el processat Enric Planas Riera, major de quinze anys i menor de divuit, s'aixecà de dormir amb la seva muller Leonor Escarrat

Donat, en la casa que viuen a SALT, carrer del Pozo núm. 3. Establiren conversa sobre la manera que devien funcionar els revòlvers, els quals ella desitjava enterrar; el marit per complaure-la fou a buscar-ne un que guardava en el calaix d'una taula, sense tenir llicència d'armes, i creient que estava descarregat disparà dues vegades sobre la seva dona, sense resultat, i al disparar per tercera vegada sortí el tret, únic que tenia carregat aquella pistola, ferí a la seva dona en la regió inguinal esquerra, que curà després de trenta dies d'assistència. FALLEM: que hem d'absoldre i absolem al processat Enric Planas Riera, declarant les costes de l'ofici i tornant-li el revòlver ocupat com peça de convicció. Així mateix es declarà la insolvència de l'acusat. (Llibre de Sentències –13 de juliol de 1921)

Inauguració (a Salt) d'una Biblioteca, amb un parlament sobre "el llibre", a càrrec de Carles Rahola, feu

la presentació de la conferència el Batlle Sr. Emili Pibernat, en acabar la dissertació l'il·lustre conferenciant escoltà una perllongada i afectuosa salva d'aplaudiments. (Autonomista. –2 de gener de 1932)

El Centre Republicà té contractades a la "Cobla Girona", i a més l'orquestrina "As de Anglès", celebrant els balls en l'espaiós envelat que s'aixecarà en el VEÏNAT DE SALT. En "l'envelat dels joves", amenitzaran les celebracions la cobla "Barcelona Albert Martí" i l'orquestrina "Joven-tut Artística de Barcelona". El "Trio Barcelona" compostat per tres senyorettes farà selectes concerts en el "Centre Floreal", en el teatre del qual es representaran les obres: "El Preceptor" i "La Florista de la Rambla". També en el Centre Republicà es posarà en escena: "El milionari de Putxet". (Autonomista –24 de juliol de 1931)

Textos recuperats per:
Josep Recasens i Adroher

Premi Tres de març

El nostre company de la Farga i actual secretari de la Junta del Casal, Ferran Márquez, ha estat escollit premi Tres de Març a persones. Enhorabona, Ferran, i

continua treballant desinteressadament per al poble des de la teua eficàcia i voluntat com a exemple de dedicació als altres.

La Farga

El passat a Salt

Fa 100 anys a Salt: del 50è aniversari del Dogma de la Immaculada

Corria el mes d'octubre de l'any de gràcia del 1904. Feia 50 anys, el 8 de desembre de 1854, que el Papa Pius IX, en la constitució *Ineffabilis Deus*, definia com a dogma la Concepció Immaculada de la Mare de Déu. El cinquantè aniversari de tan important esdeveniment seria solemnement celebrat, al llarg del 1904, a totes les parròquies del món catòlic. A Salt no podien ser menys. Així que es posaren d'acord els rectors de Sant Cugat, de Santa Eugènia de Ter, de Montfullà, de Vilablareix i el de Bescanó i van acordar que la millor manera seria fer una magna romeria de creients a l'ermita de Santa Anna de Montfullà. Els meus avis, que hi assistiren, ens

han deixat l'estampa "Piadosa Memòria" com a record de tan bella efemèride.

S'acaben de complir, doncs, aquest desembre de 2004, els 150 anys de la declaració del Dogma de la Immaculada. Atès que ara els actes religiosos externs estan en desús, la commemoració ha estat present en les paraules i els escrits dels bisbes i preveres que han remarcat l'especial resplendor de la festa de la Immaculada d'aquest any.

L'ermita de Santa Anna de Montfullà, de sempre ha estat un punt de trobada de gent de Salt i pobles veïns. Faré esment d'una altra data en què també s'hi reuniren molts creients, i de la qual també tinc estampa de record. Fou el 8 de juliol de 1923 amb motiu de la benedicció de les obres d'ampliació i millora de l'ermita, que comptà amb l'assistència del bisbe d'aleshores, Dr. Llompart. Les obres s'havien anat pagant amb aportacions dels feligresos de Montfullà, Bescanó, Vilanna, Vilablareix i Salt, i de la

família Pol, la casa pairal que és a tocar de l'ermita. Mn. Alabau, el rector de Salt d'aleshores, en el full parroquial del diumenge següent, hi escriuria que a la "gran diada religiosa hi assistí nombrosa gentada". El que no deia és la gran tempesta de trons i llamps i aigua que esclatà a mitja cerimònia i que obligà tothom, cames ajudeu-me, a cercar un soplug.

Tanmateix, d'aquella tamborinada d'estiu se'n va treure la part positiva. A partir del memorable xàfec, en temps de gran sequera i quan els rectors, atenent els precés dels pagesos, decidien implorar del cel el benefici de la pluja, les pregàries col·lectives dels pobles de l'entorn de Montfullà eren convocades a l'ermita de Santa Anna, i la Santa gairebé sempre atenia els precés. Ara això també queda com un record de temps pretèrits.

Pere Joan Sureda

En el 150è aniversari del Dogma de la Immaculada

La batalla de l'Ebre

Amb aquest nom es coneix la batalla més llarga i sagnant de la Guerra Civil espanyola (1936-1939). Durà 116 dies, del 25 de juliol (Sant Jaume) de 1938 al 17 de novembre del mateix any, i causà uns 40.000 morts. Franco havia aïllat Catalunya en dividir en dos el territori per Vinaròs, controlat pels republicans. L'ofensiva republicana a l'Ebre tractaria d'agafar per sorpresa els rebels i capgirar el curs de la guerra. Després de creuar el riu per diversos punts, entre Mequinensa i Amposta, foren aturats a principi d'agost abans d'arribar a Gandesa. S'estabilitzà aleshores una línia de front d'uns 40 km de Faió a Xerta, a les serres de Cavalls i Pàndols. Comença una guerra de desgast on es

produeix la major acumulació de forces combatents de la història de Catalunya.

Els comunicats de guerra d'aquells dies llencen al món el nom de la serra de Pàndols i les seves cotes, on es produïren els pitjors combats. La superioritat aèria i de material pesat dels nacionals fa que trenquin el front al nord de Corbera. Els mesos de setembre i octubre són terribles. Es lluita pam a pam i no hi ha dia i nit sense combats. La contraofensiva obliga l'exèrcit republicà a recular de nou a l'altra banda del riu. La caiguda de Flix el 17 de novembre conclou la batalla, deixant molt debilitades les defenses republicanes després de sacrificar els darrers recursos militars disponibles.

Tot seguit l'exèrcit franquista, després de bombardejar diverses ciutats catalanes, inicien una ofensiva general en l'anomenada batalla de Catalunya, el 23 de desembre. Desmoralitzades, les tropes republicanes no poden resistir. Un cos de l'exèrcit que partí de Lleida ocupà les comarques interiors i una altra que ascendia per la costa ocupà Tarragona, Barcelona i Girona, arribant a la frontera el 10 de febrer de 1939. La caiguda de Catalunya precipitaria el final de la guerra.

J.C.L.

Explicuem veritats sobre el Pla Parcial Vallvera-Sitjar

En Ramon Torramadé escriu a la Farga del febrer un article d'opinió sobre el Pla Parcial Vallvera-Sitjar que va aprovar l'ajuntament. En aquest article hi ha tot un seguit d'inexactituds o errors que vull suposar que són fruit, només, del desconeixement del tema sobre el qual en Ramon intenta bastir-hi la seva crítica. La crítica basada en veritats sempre és saludable i ha de ser presa en consideració.

Intentar resumir una actuació de desenvolupament urbanístic de forma entenedora per als lectors no avesats a tractar aquests temes en profunditat pot semblar agosarat, però ho provaré.

Estem parlant d'una zona de 40 hectàrees en què uns promotors privats, que representen més del 50% de la propietat, fan una proposta de desenvolupament a l'ajuntament i, abans d'aprovar-la inicialment, s'acorden els límits de la zona i els espais on s'han de situar els equipaments, els vials, les zones verdes, les zones comercials i les vivendes.

Per tal de facilitar la circulació de tota la zona, s'acorda l'ampliació dels límits inicials previstos, fent que augmenti de 35 a 40 Ha. tota la zona, però no el nombre d'habitatges previstos. Això ens porta a una incongruència, ja que aplicant

la ràtio de 30 habitatges/Ha sortirien 1.300 vivendes de 140m² de mitjana. Sembla senzill d'entendre que avui en dia, per desgràcia, no és gaire corrent fer habitatges de 140m², per això l'ajuntament va creure que augmentant aquesta ràtio fins a 40 habitatges/Ha sortirien habitatges de 105m² i tot el conjunt podia ser viable, encara que fos augmentant en 398 el total d'habitatges possibles.

La ràtio de densitat de 40 habitatges per Ha dona 1.594 habitatges, (continua essent una de les més baixes de Salt), això ens permet planejar un tipus de construcció molt més sostenible (15 blocs de B+3, 20 blocs de B+5 i 1 bloc de B+9, la mitjana d'alçada és 4,2 pisos). Per exemple al Mas Masó la ràtio és de 60 habitatges per Ha., la resultant va ser 731 habitatges (13 blocs de B+5, 4 blocs de B+6, 2 blocs de B+9, la mitjana d'alçada és de 5,6 pisos). Sembla, doncs, que la crítica està poc fonamentada o esbiaixada.

Quant a la reserva del 15% per a Habitatges de Protecció Oficial, vull recordar que fa ja molts anys que en tota l'Àrea Urbana de Girona, Salt ha estat un dels únics pobles que ha anat reservant el 15% d'HPO en totes les zones que s'han anat desenvolupant, mentre d'altres es dedicaven a fer urbanitzacions de luxe i habitatges unifamiliars d'alt estandíng.

Ara la llei ja ha canviat i ningú podrà escapolar-se de fer el 20% d'HPO, però no tots els pobles partim de zero, a Salt ja portem avançada una alta quota de solidaritat en HPO envers la resta de l'Àrea Urbana, a Salt necessitem

reequilibrar i cohesionar el poble, crec que ens hem de negar a continuar essent un poble només per a pobres. Això no vol dir que no pensem en el jovent o les famílies de Salt que necessiten una vivenda assequible, en totes les promocions que hi ha aprovades o en tramitació fins d'aquí a vuit o deu anys, (planifiquem sense urgències) hi ha previstos 400 Habitatges de Protecció Oficial, això vol dir que més de 1.000 persones de Salt podran accedir a un habitatge en condicions molt favorables.

Sobre el Mas Sitjar, només vull recordar que era una masia protegida, que es pot vendre i on es pot ubicar qualsevol cosa, l'únic canvi és que ara continua essent una masia protegida i on es pot ubicar qualsevol cosa que decideixi l'ajuntament i que no es podrà vendre perquè serà municipal (juntament amb una parcel·la de 9.000m²), no sembla que aquest canvi sigui tan pernicios per a Salt.

Suposo que la meua pretensió de fer entenedores les coses pot no haver resultat prou reeixida, per això quedo a la disposició de tots els lectors de La Farga, i veïns, en Ramon Torramadé inclòs, per ampliar-vos tota la informació que vulgueu sobre aquest tema o qualsevol altre de l'Àrea d'Urbanisme. Els posicionaments polítics basats només en prejudicis solen convertir-se en demagògics, si aquests posicionaments estan basats en una bona informació prèvia sovint es converteixen en ocasió de diàleg i oportunitat per a l'entesa, si això és el que es busca.

Joan Boada i Reig
Regidor d'Urbanisme

auto-sport
VEHICLES TOT TERRENY

TOTES LES MARQUES 4X4

SERVEI: SPORT GARAGE
Passeig Marquès de Camps, 1-3 - Tel. 972 23 78 83 - 17190 SALT

Impremta JOAN
al seu servei des de 1953

segells de goma
impressió comercial
impressió digital

Països Catalans, 126 - Tel/Fax 972 23 60 05 - 17190 Salt

Potser ets un individu d'aquells que no en sap, de no pensar. Pensar, pensar i pensar, sovint sense adonar-te'n, tot el temps del món. Els pensaments et van i vénen des de les profunditats obscures de la ment i t'impulsen a seguir-los, sense consultar-te. I per molt que ens dolgui, ens hi recreem. La racionalitat, que hem desenvolupat com un poderós instrument d'adaptació, no ens ha fet tan sols una espècie exitosa més del planeta, sinó que ens ha diferenciat notablement de la resta d'éssers vius. L'acte de raonar esdevé un exercici d'automatisme fantàstic, que, descontrolat, ens condueix al transtorn. El fet genera un conjunt de malalties complexes de tractar, com l'ansietat patològica, l'estrès, fòbies diverses i la depressió. I una societat víctima de la imatge, el neoliberalisme i la hipocresia no ens hi ajuda pas gaire. Cal anar en compte perquè els ansiolítics i els antidepressius són molt addictius i, per tant, poc recomanables. Ens salven en el moment més crític però no ens ensenyen a pensar d'una altra manera.

Dominar el tigre. Aquesta és l'expressió que usen els xinesos per definir l'hàbit del control mental. Intel·ligència emocional, en diem nosaltres. Les dues expressions fan referència a la possibilitat que tenim de domesticar el cervell, fet que no se'ns ensenya. Hi ha persones que tenen la capacitat innata d'abstreure's dels pesaments negatius. Al-

tres, en canvi, disposant de mitjans adequats, poden endegar un procés d'entrenament mental. La resposta als atacs d'angoixa, fòbies o atacs de pànic, per exemple, és recrear la situació en petit per fer-hi front, observant els mecanismes que ens els produeixen tot ignorant les conseqüències físiques que creiem percebre: atacs de cor i de nervis, baixades de tensió, lipotímies... Treballar la cognició és detectar i destruir els pensaments automàtics i cercar la realitat de les situacions que ens alteren: identificar i no sucumbir a uns símptomes enganyosos. Cal evitar la pressió ambiental imaginària, la creença perpètua d'avaluació, la constant introspecció. Així arribarà el moment en el qual aturarem a temps el mal i en passarem, vençant el cervell.

Els grecs deien que només calia per a un bon estat personal una dieta equilibrada, exercici físic moderat i una actitud mental positiva. I això és el complicat. La ment és obsessiva, per tant cal saber tenir el 'cap net'. És bo diversificar els objectius personals i preveure el fracàs, perquè, tard o d'hora, tot pot tenir un sentit. L'ocell expulsa el seu pollet del niu, i els pares treuen les rodetes de la bicicleta del nen tot i la seguretat que caurà. I és que l'experiència no s'ensenya, s'ha de viure. Igualment cal evitar l'accés de responsabilitat familiar sense motiu, perquè això limita, treballar la relació social i no creure que a la primera ens divertirem. Això no ho poden fer els psicòlegs: ens poden donar mecanismes i veure per on començar a superar la por, però no poden divertir-se per nosaltres. Els amics no es pensen, es fan i prou, i no surten per generació espontània, sinó a partir d'activitats que realitzem perquè ens ve de gust realitzar-les. Quan hom resta tancat, el món s'empetiteix. El defora esdevé un gegant per a nosaltres. Ens hem de deixar

anar. Quan un s'empassa les decepcions en lloc de compartir-les es maltracta a si mateix. I això pesa i oprimeix: que el silenci no guanyi. El passat és també un cercle tancat i malèfic. No cal idealitzar-lo perquè ens atrapa. I sobretot és necessari no dramatitzar. D'altra banda, es pot tenir un amor platònic, però és només quan es coneixen els defectes i virtuts dels altres que s'estima o no. També són un cercle viciós els hàbits obsessius recorrents: revisar l'aigua, el gas o la llum mil i una vegades, rentar-se les mans, la temença dels incendis, creure's observat... ens creixen dins nostre. Cal ser-ne conscients i fer-ne cas omís. Si malinterpretem els pensaments dels altres quan ens observen, en el sentit d'examinar la nostra solitud, o el nostre cos, ens ferim inútilment. Són edificacions mentals perilloses. Hom pot quedar pres d'una mala experiència i fer-ne un filtre vital. És imprescindible per la nostra salut mental l'exercici d'activitats complaents sense esperar contrapartides, per insignificants que siguin, fugint de la rutina, les cares de sempre i una activitat laboral absorbent. D'aquí l'invent dels hobbis. Vivim en una societat individualista on guanya qui millor s'adapta i no cal esperar massa de res ni de ningú. L'amistat i l'amor són la clau de la felicitat. És així de fàcil, i de difícil.

Escriure és la meua, de teràpia. Sovint, a Santa Pau, quan m'estiro negre nit a contemplar la immensitat del firmament m'adono del petit que arribem a ser, del fràgil que és la nostra vida i de la imbecilitat que manifesta aquell que es pensa tenir un mínim de poder. Però també penso que la vida és un miracle i que si podem transmetre el que sentim, encara que sigui escrivint per no saber-ho fer d'altra manera, som més lliures i més justos, i, sobretot, sobretot, més compromesos amb el que significa viure avui i ser persona. Moltes gràcies a La Farga per ajudar a sentir-me així.

Joan Corominas

Si algun cop heu mirat el cel a la nit heu pogut veure milers d'estels que brillen, si més no això sembla. De fet, per parlar millor s'hauria de dir que emeten radiacions; però això ho fan tots els cossos que existeixen: els estels, els planetes, però també tot el que us envolta i vosaltres també. O sigui que també brilleu. Evidentment podeu deduir que si no veieu que tothom brilla és perquè les radiacions que nosaltres emetem i les dels estels són diferents. Però no ho són tant com sembla. Imagineu-vos les radiacions com si estiguessin formades per ones, com les del mar. Les que emetríem nosaltres serien molt laxes, molt mansoies, molt separades les unes de les altres, o sigui amb poca energia. Les dels estels serien ones molt curtes i emeses molt ràpidament les unes rere les altres, amb molta energia, per tant. El més curiós és que aquestes "ones" o "longituds d'ona" només depenen de la temperatura del cos i es poden calcular fàcilment utilitzant una senzilla fórmula $\lambda_{\text{max}} = 2897/\text{temperat}$. Si ho calculem pel Sol (amb una temperatura a la superfície de 5.800°K (6.100°C

aproximadament), trobem que la longitud d'ona més emesa és la de 500 nm. Doncs bé, tots els colors que veiem al nostre voltant tenen aquesta longitud d'ona més o menys. (Quina coincidència oi?). Les radiacions emeses pel Sol creuen l'espai en vuit minuts, traspassen l'atmosfera terrestre, reboten contra els objectes, els il·luminen, (no totes ho fan, d'altres són absorbides, en cas contrari tots els objectes serien de color blanc) i entren pels nostres ulls fins a xocar contra la seva part posterior: la retina. La nostra retina, la dels humans, està formada per dues classes de cèl·lules, els cons i els bastons. De les primeres n'hi ha de tres tipus, els cons "verds", els "blaus" i els "vermells". Dependent de la longitud d'ona que arribi "encendrà" o activarà un tipus o altre de cèl·lula, per exemple: si arriba a la nostra retina una ona amb una longitud al voltant de 430 nm activarà els cons "blaus". Aquests, llavors, enviaran un senyal elèctric fins a la part posterior del nostre cervell i allà "veurem blau". Aquest color, igual que els altres, no existeix a la realitat sinó només al nostre cervell; és només una traducció que fa a les ones de 430 nm que arriben al nostre ull. Si a una persona li falta algun tipus d'aquests

cons mai podrà veure ni conèixer el color d'aquell con. Aquestes persones són els daltònics. Aquestes cèl·lules però tenen un petit defecte, que necessiten molta quantitat de llum o radiació per funcionar. Per a veure'ns quan hi ha poca llum utilitzem els bastons, que són molt més sensibles (1.000 vegades més), però només hi veuen en blanc i negre; per això a la nit no veiem els colors (exceptuant les nits de lluna plena en què s'activen de tant en tant alguns cons). Si ens faltessin aquests seríem totalment cecs a la que es colgués el Sol.

De radiacions n'hi ha de molts tipus i van des dels raigs X, que són de les més potents, i les microones fins a les ones de ràdio, que són de les més dèbils. Si entre totes aquestes veiem les que veiem és perquè el Sol les emet en gran quantitat. Si en veiéssim unes altres, com que n'arriben en poca quantitat, ho veuríem tot com si fos sempre de nit, en el millor dels casos. L'evolució ha fet que el nostre sistema de percepció sigui sensible a aquestes radiacions justament perquè ens són les més útils. No tots els éssers veiem de la mateixa manera ni els mateixos colors, però això ho deixarem per un altre dia.

Manel Torramadé i Hors

gent gran

Casal de jubilats de Salt

En l'Assemblea General Extraordinària, efectuada el dissabte 5 de febrer d'enguany, s'acorda amb el consens dels socis assistents establir el Calendari Electoral per a l'Elecció de President del Casal, que queda aprovat amb les dates que s'exposen a continuació, i compondre la Mesa Electoral, que queda formada de la següent manera, com a President el Sr. Manel Ros; Vocal, el Sr. Torramadé, i com a secretari, el Sr. Josep Boo
Del 7 al 21 de febrer.- Presentació de candidatures
Del 22 al 26 de febrer.- Exposició de candidatures presentades en el Tauler d'Anuncis del Casal.

Del 27 de febrer al 4 de març. -Impugnacions a les candidatures presentades.
Dia 19 de març. -Proclamació de les candidatures admeses, en cas que es presenti una sola Candidatura es proclamarà directament com a President del Casal.
Del 21 al 23 de març. -Recursos contra la llista de candidatures admeses.
Dia 2 d'abril.- En cas d'haver-hi més d'una candidatura es convoca els socis a l'Assemblea Extraordinària a les 5 de la tarda, amb un únic punt de l'ordre del dia.
.- ELECCIONS A PRESIDENT DEL CASAL DE JUBILATS DE SALT
Si no es presenta cap candidatura a la Presidència s'haurà de formar una JUNTA

GESTORA del Casal, en la propera Assemblea General Extraordinària, el dia 26 de febrer de 2005, amb única convocatòria a les 5 de la tarda

Com cada dia, des del matí fins al vespre, intento guanyar-me la vida fent els treballs que tinc pendents o intento buscar-ne de nous, per anar tirant, sense aquella ambició d'acaparar-ho tot, ni de menjar-me el món, solament, per anar tirant. La competència és molta i dura, en tots els sectors econòmics. És una lluita ferotge per aconseguir les comandes que surten al mercat. És el lliure mercat, el valor per excel·lència del nostre sistema econòmic. És **un món en guerra**. Una mica abans de les vuit, al llevar-me, la ràdio ja em posa en antecedents. A l'Iraq han mort vint persones en un atemptat suïcida. A les costes de Sumatra el tsunami ha provocat més de dos-cents mil morts i es tem que seran més. A l'Afganistan estan com abans o pitjor, després d'entrar-hi els americans. L'empresa General Motors vol reduir dos-cents mil llocs de treball a tot el món. Tot això i molt més, pel que fa a l'estranger, i no us dic res de Catalunya. A Catalunya, si escoltes o llegeixes les notícies dels diaris, les més habituals són que l'empresa tal o qual ha tancat (d'ara mateix ho llegeixo al diari, Panasonic de Celrà, Barayo de la Zona Franca) o està en procés de tancament. Que una altra vol reduir la plantilla, especialment les caixes i bancs, sembla que aquestes reduccions són directament proporcionals als beneficis anuals, com més redueixen més guanyen. Jo diria que **el món esta en guerra**.

Amb aquests precedents has de començar la jornada laboral, la veritat, amb no gaires ànims. Encara sort que sempre hi ha als diaris o a les ràdios una entrevista al polític de torn, i això sí que t'aixeca la moral. Sempre tot va bé, no hi ha cap problema, ara tot és millor que abans. Els números que presenten sempre són millor que l'any anterior, l'atur baixa, la creació de llocs de treball nets ha crescut més que mai, el nombre de cotitzants a la Seguretat Social ha batut tots els records (suposo que també m'hi han comptat, ja que

després d'estar vint dies a l'atur, ja estic cotitzant com a autònom) . Amb aquest govern, sigui del color que sigui, tot va molt més bé. La meva impressió i la de la gent que conec és tot el contrari. Ara ja ho veig més clar, el món està una mica revoltat, però **no està en guerra**.

Hem de treballar i així ho faig. Repasso un treball i no puc seguir perquè no tinc prou dades que m'han de facilitar altres professionals. Els truquem, els perseguim i així fins a obtenir el que necessites. Això és una constant en el món del treball dels professionals que com jo ens dediquem a fer projectes, informes, assessoraments etc. També perseguir el nostres creditors i generar els ingressos que necessitem per anar fent i seguir vivint. Truquen i és el carter, a veure què duu. Un certificat i la resta, com és habitual, són factures, de l'electricitat, de l'aigua, del gas, impostos de l'ajuntament, de l'INSS, assegurances, del telèfon, etc. La majoria de les vegades moltes d'aquestes factures em donen la sensació que a més de pagar un servei, que és el que ha de ser, el que fan és atracar-me, això sí, d'una manera legal i permesa per l'administració. Tots aquests sí que m'han **declarat la guerra**.

Em trobo amb amics i les seves opinions són diverses, opinen que les coses estan malament. En canvi els nostres fills, que són joves, optimistes i molt treballadors, els escoltes i sembla que les coses van bé i em dona la impressió que tot és normal. Els mestres ja no ho veuen igual. Les coses a l'ensenyança han canviat molt, ara es més difícil degut a molts factors, que són, la diversitat de nens que hi ha al poble, la major exigència de tots, pares, professors, l'administració, etc. Bé, ho deixarem en un empat tècnic. Potser sí que les coses rutllen i no tot és tan negatiu com jo crec. Però el millor de tot ve al vespre amb les notícies de la televisió o a les tertúlies de la ràdio. Escolta o mira el programa que vulguis, informatius, debats,

reportatges, telescombraries, i sigui el tema que sigui, no em direu que la vostra impressió, igual que la meva, no pot ser cap més, que el món en què vivim cada dia **està en guerra**.

És la realitat de la nostra vida, una lluita diària per la subsistència? Sí, és possible, però jo crec que és més fictícia que real. Si volguéssim subsistir ens faria falta treballar tant? Sincerament penso que no, el que passa és que ho volem acaparar tot, tenir-ho tot. Evidentment que hi ha guerres reals en moltes parts del nostre món. El motiu d'aquestes guerres és sempre econòmic, és per tenir tot el poder econòmic (per simplificar diguem-li, petroli). La nostra realitat del cada dia no és igual que les altres parts del món. Penso que la sensació que ens donen els mitjans de comunicació és exagerada. A vegades és molt bona, i es passen, altres és molt dolenta i també es passen. Tant costa trobar el punt d'equilibri al dir les notícies i explicar les coses. Tots tendim a exagerar, i per tant, capgirar la realitat segons els nostres interessos.

Ja estic al punt de partida, intentant com cada dia guanyar-me la vida per anar tirant. No sé si us ha quedat clar que en el món sí que hi ha guerres, però que la veritable guerra és la que vivim, i com la vivim cada dia. Per a uns serà un món en guerra, per a altres serà un món en pau i felicitat. Segurament que ens ajudarà molt a tots comptar amb la convivència i estimació de la família i dels nostres amics. Si tots fóssim més solidaris amb els altres i ens donéssim més, posariem el nostre granet de sorra per aconseguir un món sense tantes lluites i poder tatxar i arraconar per sempre el títol d'aquest pensament, **Un món en guerra**.

Rafel Sala Oller

Dependència còmode

Qui no ha renegat mai davant d'un assecador que no funciona? Qui no ha rebotat per terra un despertador que marca les hores que ell vol? Qui no ha arribat a dir que la televisió tenia vida pròpia i que decidia fer vaga no fent cas del comandament a distància? ... mil preguntes podríem llançar oi? Els electrodomèstics, les noves tecnologies... un munt de tecles que segurament l'inventor tampoc sap perquè serveixen, moltes coloraines per els inexperts, qui les entén les màquines?

En la nostra vida quotidiana qui no depèn de les màquines? Podem començar per comptar les màquines que diàriament ens fan la vida més fàcil i els avantatges que suposa el seu ús i els problemes que pot causar quan s'espantlen o passen de moda.

Que cadascun de nosaltres es preguntí què és el primer que sent quan es desperta? Pip, pip, pip, pip.... el despertador! Aparell de piles o que pot endollar-se a la corrent que fa

que ens despertem amb l'opció de despertar-se amb el pip, pip o amb l'emissora

de ràdio que tu tries. Ens aixequem anem al bany, ens dutxem amb l'ajuda de l'escalfador l'aigua no surt gelada, per tan un altre aparell a la

llista. L'escalfador és un aparell, que si fos una persona es sentiria ignorat ja que només ens interessa el seu estat quan es fa malbé o quan el revisor de l'empresa de gas passa a revisar l'aparell. Després de dutxar-nos que fem? Ens assequem el cabell i també ens rentem les dents amb el raspall de dents automàtic. Aquests dos aparells en podem prescindir ja que el assecador el solem fer servir en ocasions especials i el raspall de dents elèctric en podem fer servir un de manual encara que en faci una mica de mandra.

Després de vestir-nos anem a la cuina i preparem l'esmorzar. Per fer l'esmorzar fem servir la cafetera, l'exprimidor de taronges, la torradora, el microones... aparells que ens escalfant la llet, ens fan el cafè, ens treuen el suc de les taronges i ens fan pa torrat sense cremar-nos els dits. D'aquesta manera esmorzarem d'una manera més còmoda i podem dedicar més temps a esmorzar que a preparar-lo.

Quan sortim de casa després de posar-nos la jaqueta baixem cap al garatge dependent del lloc on vivim. Agafem l'ascensor per baixar cap al pàrquing i què fem? Agafar el cotxe per anar a treballar. Aquests dos aparells si que són imprescindibles oi? Si vivim en un pis a un 5è pis i l'ascensor ha deixat de funcionar haurem de baixar per les escales amb el cansament que això comporta i si arribem al pàrquing i el nostre cotxe no s'engega... podrem acabar confirmant que comences el dia amb molt mal peu. Si no ens funciona l'ascensor baixem per les escales,

solució fàcil, molesta, però fàcil; en canvi si el cotxe es resisteix a funcionar com aniràs a la feina? Au! Busca horaris d'autobusos, taxis...

Quan arribem a la feina, depenent clar de l'ocupació obrirem l'ordinador, engegarem la màquina, contestarem al telèfon... podríem enumerar infinitat de màquines que en la nostra rutina els traiem importància i això crea una dependència. Quan aquestes màquines fallen... es quan més les trobem a faltar. Preguntes com: Com vaig a la feina sense cotxe? Si hi tenia guardat els informes, com el recupero? Com faig un cafè jo ara? Com recullo aquesta runa sense grua?...

Sense que ens n'adonem la nostra societat depèn de les màquines, aparells... cada cop més d'una manera molt important tan que obliden la funció que la màquina ha substituït o directament no l'aprenen.

Que podem fer per no dependre tan de les màquines? Hem de fer balanç entre viure amb màquines o viure sense elles. La solució a aquesta dependència és tenir més contacte amb la natura. Anys enre no tenien els aparells que tenim ara i també eren feliços amb menys comoditats, però feliços. Això ens ensenya que em de desconnectar el mòbil, deixar els cotxes, els ordinadors... per gaudir de tranquil·litat i viure, de tant en tant la sensació d'autèntica llibertat.

Anna Clarà
Roura

gent gran

Casal de Gent Gran de "les Bernardes"

El propassat mes de desembre, el Casal de Gent Gran Onyar de Girona va organitzar la VI Trobada de Play Back de les comarques gironines i d'Osona amb una gran assistència de públic de diferents casals.

El grup de Play Black del Casal

de Gent Gran de "Les Bernardes" de Salt, format per: Ramona Font, Montserrat Garganta, Marcel·la Tubert, Montserrat Sales, Enriqueta Vila, Remei Vila, Corona Viñals, Maria Algar, Miquel Virolés i Antoni Peris, dirigit per la monitora Laia López, hi va

participar amb set cançons, suposem, pels aplaudiments rebuts en cada actuació, amb bona nota.

Aprofitem l'ocasió per donar les gràcies a la responsable i a la Junta del Casal Onyar de Girona, tant per l'organització com per l'acollida rebuda.

Antoni Peris

Vull dedicar a la memòria del meu avi aquest reportatge, un home que va dedicar tota la seva vida a crear il·lusió per fer feliços els altres, petits i grans, omplint-los de fantasia amb el seu teatre de putxinel·lis.

Es deia Ramon Batlle, vivia a la plaça del Veïnat a dalt del cafè Encesa. De professió sastre. Tot i que va ser un gran professional exercia molt poc ja que la seva afició era el teatre, al qual s'hi dedicava en cos i ànima.

El descriuré com un bohemí, incapaç de fer una malifeta a ningú, obert amb tothom, sobre tot amb la seva gran passió: la canalla.

Recordo que de molt petit la meua àvia Amparo sempre li anava al darrera _Ramon, deixa els ninots que has d'acabar aquests pantalons, el vestit de ..., però als pocs moments ja s'estava dedicant als seus personatges.

Era un geni, el que ara en diríem vulgarment un "manetes". Els ninots els feia de fusta massissa amb un enformador i un martellet petit. Els anava modelant, els pintava i els vestia. Pesaven molt i quasi semblaven reals. Més d'un es va emportar un ensurt al veure'ls.

El més famós de tots era el personatge del pagès, duia barretina i sempre era el bo. Sortia amb un pal partit per la meitat perquè, quan pegava al dolent fes molta fressa.

El so diferent dels personatges el aconseguia mitjançant una llençüeta que s'introduïa dins la boca, quasi bé fins la gola, cosa molt difícil. Era un utensili que ell es va inventar: dues planxes petites amb una mica de corba que tapava amb una cinta, deixant una ranura amb la que hi feia diferents veus.

Els decorats, el teatre i tot el que hi formava part, era fet per ell. Quan actuava feia efectes especials: fresses amb llaunes, pots ..., tot això quan sortia el dimoni que esgarrifava els petits fent-los cridar "el dimoni, el dimoni".

Es presentava amb el seu teatre a totes les festes de Girona. Llogava un carro de mà a can Juncà, hi carregava els seus estris i es presentava al seu lloc adequat i, apa, a fer la representació

Per les fires de Girona, a la rambla, i va ser present tots els anys fins que es va morir. També es dedicava a fer actuacions en diferents actes com un any a la Gavina de Sagaró, va actuar per als nets dels responsables polítics d'aquella època.

Un bon dia va desaparèixer de casa; ell i els seus "trastos" van pujar al tren i es va plantar a París. Pel camí els gendarmes li van demanar els documents i no en portava, els va ensenyar el carnet d'acció catòlica i per això el van detenir una estona fins que després d'indagar la seva procedència el van deixar marxar per tal que podés actuar, i així ho va fer als Camps Elisis.

Tal com podeu veure en la seva foto, era un home molt excèntric, es deixava barba, fumava en pipa i com a detall curiós, tenia una capseta de fusta on hi portava una pols molt fina que era rapè. Se la posava al nas inspirant-la. Mai vàrem esbrinar-ne els efectes, però hi convi-

dava a tothom.

De totes les anècdotes n'explícaríem un llibre. Una de les més sonades va ser la de l'alcalde de Girona. L'avi li va fer el vestit de casament, li va dir que es casava el diumenge però, el dissabte abans quan se'l va anar a emprovar encara no l'havia començat tot i que li va prometre que l'endemà el tindria. Va treballar-hi tota la nit i el va acabar. Quan l'alcalde el va anar a buscar el va felicitar però, li va fer saber que no es casava fins a la setmana següent. Ja us podeu imaginar l'enrabiada del meu avi.

En el món hi ha diferents maneres de viure, però jo crec que una de les més boniques i engrescadores, és poder fer el que a un més li agrada i sí això s'aconsegueix fent feliços als demés, sobre tot als infants, és viure en plenitud, cosa que jo crec, al meu entendre, que el meu avi ho va aconseguir.

Per això, en nom de tots els infants d'aquella època, et donem de tot cor les gràcies per les moltes hores que ens vas fer riure i somiar durant la nostra infantesa.

Josep Ma. Pla

La Plaça de la Vila

Vista nord de la plaça de la Constitució, actual plaça de la Vila, a finals del segle XIX.
AUTOR: Josep Valls i Porcalla. ARXIU D'IMATGES DE L'AJUNTAMENT DE SALT. Col·lecció Pau Masó i Fàbrega.

Potser l'element més característic d'aquesta plaça sigui la seva particular fesomia. Si bé, generalment, es concep una plaça com un espai de forma circular o quadrada, la plaça de la Vila concentra sota un sol nom un primer espai de planta circular, que queda just al davant de l'església, i un segon espai adjacent a l'est amb forma triangular

on s'hi troben les escultures de les llúdrigues de Lluís Mateu. Aquesta disposició irregular de dos mil cinc-cents metres quadrats fou originada per l'existència de l'antic cementiri parroquial, que va créixer indiscriminadament entre els segles XI i XVII en aquests terrenys, fet que paradoxalment va permetre la consolidació d'una àrea no edificable com un gran espai públic, el primer a la vila. El creixement urbà que va experimentar el barri Vell a partir del segle XVII va seguir vers l'est, respectant pel seu caràcter sagrat, l'antic cementiri. Posteriors ampliacions i urbanitzacions de la zona han conservat també els límits de la plaça fins a configurar-se tal i com es coneix en l'actualitat, amb la confluència dels carrers Llarg, de la Processó, del doctor Fleming i de Lluís Moreno.

L'any 1865, segons consta en un

plànol cadastral que es conserva a l'Arxiu Municipal, la plaça rebia el nom de "plaça de la Constitució" i estava limitada pel vessant oest per l'antic cementiri que encara apareixia en el mateix plànol. A la part sud, els camps de la família Mut i del Marquès de Camps feien que la seva forma quedés difuminada i poc delimitada.

L'any 1931 amb l'adveniment de la IIa República es va passar a nomenar "plaça de la Llibertat" en una clara al·lusió al moment històric, mudant el nom pel de "plaza de España" després de la Guerra Civil. Amb l'annexió a Girona se li va canviar de nou el nom pel de "plaça de Salt". Finalment, recuperada la independència, es va acordar el nom de "plaça de la Vila" que encara actualment conserva.

Lluís Ros i Nicolau
(Antropòleg)

Club Petanca Salt

Avui començarem amb un tema social, ja que el passat dia 15 de gener va tenir lloc l'Assemblea Ordinària del Club Petanca Salt, a la qual van assistir 34 persones, molt poques si tenim en compte el nombre de socis, però ja hi estem acostumats. Als que hi varen assistir moltes gràcies per acompanyar-nos en un dels dies més importants d'un Club.

A les 6 de la tarda en punt es va començar, guardant un minut de silenci per als socis difunts, seguidament el president va llegir l'acta anterior, que es va aprovar sense problemes, igual que l'estat de comptes, que va ser llegit per la secretària del club. Es va informar de les millores efectuades al llarg de l'any 2004 i també dels resultats esportius dels nostres jugadors. També es va informar dels projectes de cara a l'any en curs i es va presentar un pressupost informatiu per a la present campanya. Al

final, el torn obert de paraules va donar per tancada l'assemblea.

Com tots sabeu, l'actual junta acabava el mandat aquest any, per la qual cosa es va posar en marxa un programa electoral tal com diuen els estatuts. I només s'hi va presentar una candidatura, la mateixa que durant els últims 4 anys ha portat la direcció del club, i per això, automàticament, va quedar constituïda la nova junta. Esperem que amb l'ajuda de tots portem al Club al màxim nivell.

A la lliga dels dissabtes, aquest mes els guanyadors van ser: 1r Quim Parés, 2a Paquita Colom i 3r en Lluís Mateu, tots ells van rebre un petit obsequi de mans del Delegat de la Lliga, l'amic Xavier Bohigas.

La lliga Provincial ja s'ha acabat i el

Club Petanca Salt finalment ens hem classificat en 2n lloc per darrera del Pont Major, amb només 2 punts de d'avanatatge. Gràcies als jugadors que durant tot l'hivern s'han sacrificat per jugar aquesta lliga.

També s'ha acabat la lliga dels diumenges al matí amb els següents guanyadors: 1r Josep Boó, 2n Carmen Muñoz, 3r Xavi Soler, 4a Fina Espinosa i 5è Joan Roldan. Propiament i en el decurs d'un sopar es farà entrega dels premis als guanyadors i un obsequi a tots els participants.

Aquest mes de febrer comencen els campionats organitzats per la Federació Catalana i voldria demanar a tots els jugadors que tinguin la llicència que mirin de formar equip per tal de donar "guerra" als altres clubs i intentar classificar el màxim de tripletes en els diferents campionats.

Josep Boó i Alech

Josep Boó i Alech

L'Ajuntament ens dona l'oportunitat, a tots els joves dels centres de secundària, d'unir-nos en un plenari per expressar les nostres idees, organitzar i millorar algunes activitats per a nosaltres. Aquest plenari serà fictici, però funcionarà d'una manera semblant al Ple municipal de l'Ajuntament.

Aquest estarà compost per 21 alumnes de secundària (8 de l'IES Salvador Espriu, 4 de l'IES Vallvera, 1 del SES, 3 del Vilagran i 2 del Pompeu Fabra) i també hi haurà 3 representants de fora de Salt. Després d'haver triat els candidats de cada centre, es van enviar les dades personals a la Casa de la

Vila per poder organitzar la primera trobada amb tots els nous representants de l'Ajuntament de Salt. Nosaltres creiem que pot ser una bona ocasió per fer activitats per a tots els joves de la nostra població, divertir-nos, conèixer gent nova i fer nous amics.

Alumnes de 4t d'ESO del Salvador Espriu.

Premi de redacció

Premi de redacció escolar de l'institut Salvador Espriu-Salt

Després de l'èxit de la convocatòria d'un concurs de redacció escolar realitzat en commemoració del 25è aniversari de l'inici de l'Institut, s'ha decidit tornar a activar el premi en homenatge a Salvador Espriu, en el 20è aniversari de la seva mort.

La intenció és activar la creació literària dels nostres adolescents, animant-los a escriure en aquesta convocatòria que té com a premis 80 i 40 euros per al primer i segon classificats de la categoria A, de cycle superior de primària; i 100 i 50 euros per al primer i segon classificats de la categoria B, de 4t d'ESO.

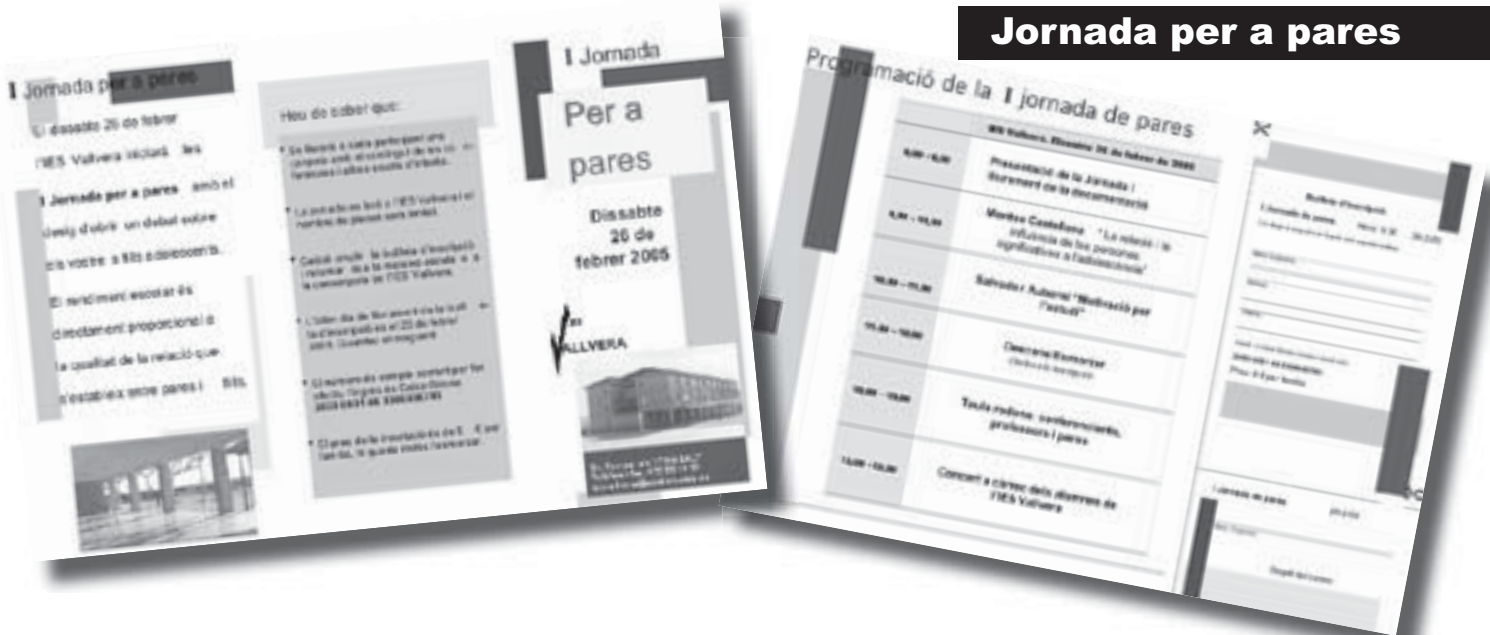
La temàtica de la narració ha de

girar entorn a un d'aquests temes: mort, infantesa, record, guerra, amistat, solidaritat, poble i llengua, que d'alguna manera són els que van vertebrar l'obra d'aquest gran poeta.

La narració ha de ser escrita en llengua catalana i per una sola persona.

Els alumnes premiats es donaran a conèixer en la jornada de portes obertes de l'Institut.

Jornada per a pares

Jornada de portes obertes IES Salvador Espriu

E S O - Batxillerat - CFGM
(CFGM d'Informàtica)

Diumenge 6 de març de 2005
Presentació curs 2005/06:

- ESO: 10:30h
- CFGM d'Informàtica: 11h
- Batxillerat: 11:30h

- Torneig de futbol escola de Salt: a partir de les 10h.

- Lliurament de premis: 13h (Torneig de futbol i Redacció escolar)

IES Salvador Espriu

Av. Folch i Torres, 4 – 17190 Salt

Tel. 972 24 02 46

Fax 972 24 48 31

<http://iessalvadorespriu-salt.xtec.es>

data. Parada com de costum per esmorzar i de nou en camí, per arribar a l'hora prevista i programada per entrar al Nou Museu de la Ciència, ubicat als peus del Tibidabo. No em voldria estendre en la crònica donant referència al que vam veure en aquest lloc, ja que en dues hores no tens temps ni memòria per recordar-ho. Fent història, aquest Museu, molt abans de renovar-se havia estat l'asil de gent gran. En la planta 0, trobem el servei d'informació i baixant per una rampa de voltes circulars arribem fins al cinquè vestíbul, on podem apreciar en visita ràpida cinc esque-

Aquesta sortida d'excursionistes pot ser que sigui l'última programada i portada a bon terme pel cap d'aquest afer, el nostre bon amic Enric Serra, a qui agraiem la seva dedicació i responsabilitat molt ben conscienciada en el període del seu mandat, i que degut a circumstàncies imprevisibles i motivacions de deures familiars, ens deixa. I corroborarem que en aquesta excursió els trobem a faltar, tant a ell com a la Pepita. Aquest relleu, no volgut, ens invita i encoratja a no perdre el tren de les excursions i a continuar fermes i decidits pel carril traçat, tirant endavant el que hem aconseguit fins ara. Costa molt tenir content a tothom, això és impossible, per més voluntat que es tingui de fer-ho bé en aquesta tasca excursionista. Demanem crítiques constructives i no de les altres, que l'únic que aconsegueixen és fer trontollar i minvar el tarannà dels socis excursionistes.

Feta aquesta petita introducció, dono pas a la narració de la sortida del dia 20 de gener a Barcelona, per anar a visitar el nou museu de ciència Cosmocaixa. Ens acompanyen cent sis socis en dos autocars, tot un rècord fins aquesta

lets d'iguanodonts de Bernissart (Bèlgica), que protagonitzen la mostra sobre els dinosaures, i grans seccions de roques que ens donen a entendre com era la Terra en els seus principis.

Passem a continuació al Bosc Inundat, una instal·lació que ens recorda un dels últims grans boscos del planeta Terra, l'Amazònia, on en el nostre passeig sentim la sensació de la xafogor, degut a la temperatura de manteniment i conservació d'aquest meravellós entorn. Caldria passar moltes hores dins d'aquests espais per a tenir coneixement del que veiem i poder-ho apreciar, dintre les nostres possibilitats imaginatives, correctament. Més endavant, en el recorregut podem apreciar l'evolució humana que es complementa amb la reproducció, a mida natural, de cinc homínids.

La nostra estada en aquest museu finalitza

amb la visita al Planetari, que té una capacitat per a 136 persones, i que ens permet contemplar el cel de nit amb tots els detalls i les seves galàxies.

A continuació deu minuts per fer un passeig per la terrassa-mirador per contemplar Barcelona i a l'hora programada en ruta cap a dinar a la població de Vallirana. Com que és bufet lliure, cadascú sap el que li convé i pot menjar. A continuació sessió de ball per als més decidits.

Tornada cap a Salt fent una breu parada a l'àrea del Montseny per estirar les cames.

La propera excursió queda programada per al dijous dia 24 de febrer amb la visita al Monestir de Santes Creus, però abans de donar per finalitzada aquesta crònica, permeteu-me que us demani, estimats companys excursionistes, el vostre suport envers el nou responsable d'aquestes sortides, el Sr. Carles Ros. A vegades les coses no surten com voldríem, hi ha petites incorreccions, errors imprevistos, falta d'experiència, però comptant amb la vostra ajuda i col·laboració, es podrien minimitzar, i així ho esperem. Gràcies.

Ferran Márquez i Morgade

edu baztan

edu jr

lou

pau

ricard

xirbi

Ricard Caula, cantant del grup The Row, ens explica el present i el futur d'aquesta banda novella dintre el panorama musical al nostre país. La seva música i les lletres contundents denuncien hipocresia social que envolta la societat actual.

Quin significat té The Row? I per què aquest nom?

Doncs el nom significa La Lluita. El vam triar per la seva senzillesa i a més per ser fàcil de recordar. Òbviament, vam considerar que el significat s'ajustava al tipus d'ideal que podem extreure de les lletres.

Quins grups us influencien?

M'agrada la pregunta perquè ni jo mateix te la sabria respondre concretament. Dels sis components del grup, 3 es decanten per un estil més punk-oi! (grups com Perkele, Non servium, Decibelios...), en Xirbi –guitarra rítmica- té unes tendències més HC (Blood for Blood, Bad religion, Agnostic Front...), tot i que també remena el Heavy, igual que l'altre guitarra, l'Ed-1, que prefereix el so dels Blind Guardian, Iron Maiden, Dream Theater i un llarg etc. I per últim, en Lou, baixista, que segueix el

ritme de l'ska clàssic. O sigui que un autèntic poti-poti, però tots amb la idea de fer bona música.

Teniu pensat gravar algun disc?

Doncs sí, i com més aviat millor, que hi ha fam de concerts i amb un disc tot és més fàcil. A més, les amistats i coneguts no paren de dir-nos que a veure quan gravem alguna cosa, i el grup opina que si "OT" el graven en 4 mesos nosaltres anirem una mica més lents, però ningú es quedarà indiferent en sentir les lletres. No com amb els bulerías, bustamantes i altres desastres musicals nacionals.

Creieu que en aquest moment la pirateria us serviria d'ajuda?

I per què no? Algú es pensa que un cantant es fa milionari pels discs venuts? Bé, els autèntics cracks sí... però novells com nosaltres hem de donar gràcies a internet perquè està ajudant a propagar les nostres cançons. Llarga vida a l'MP3!

Creieu que a Catalunya hi ha poc interès per la música?

NO! El poble hi està interessat, hi ha fam de música. Però és que moltes ciutats semblen declarades permanentment en vaga de concerts. Si un grup ja s'ha consagrat, de la manera que sigui, llavors l'ajuntament del poble el contractarà amb molta més facilitat que no pas a un grup novell.

I per què? Potser no poden tocar junts? No seria el primer cop que un grup teloner acaba passant a davant del grup conegut. I això suposant que organitzin alguna cosa, perquè sempre passa el mateix o ho boicoteja l'ajuntament o els mitjans de comunicació (no poso exemples per no avorrir la gent amb pàgines i més pàgines de boicots)

Fins on volíeu arribar? Hi heu arribat, de moment?

Crec que els objectius un els posa a llarg termini i conforme passa el temps es dedica a anar-los modificant. Com que estem tot just al principi, ens veiem amb ganes i força com per menjar-nos el món, faltará veure si en som capaços. Però com a mínim la gent que ens escolti amb atenció podrà treure idees i conclusions que segurament l'ajudaran, i pel fet que poques persones, però alguna, l'ajudin, ja ens donarem per satisfets (però no vençuts!).

On podrem veure tocar The Row properament?

Mira, al teu poble si ens contractes... :P . Si tot va bé els dos concerts que jo destacaria són l'11 de juny a la Mirona de Salt i al Senglar Rock de Lleida.

therow@girona.com

Oriol Pallàs i Moré

CONCURS "QUÈ EN SAPS DE LA MIRONA?"

Contesta a la següent pregunta:

1- Quin esdeveniment musical es fa cada any durant el mes d'abril a La Mirona?

Dues de les persones que responguin correctament les anteriors preguntes participaran en el sorteig mensual de 2 invitacions per a cadascú, per un dels concerts que es realitzin a la Sala La Mirona durant el mes d'abril. (El sorteig es realitzarà a final de mes davant d'un dels membres del consell de redacció de la revista "La Farga") Cal enviar la resposta al següent e-mail: musicalafarga@hotmail.com

És imprescindible que amb la resposta hi constin les dades següents: Nom i Cognom; Telèfon i e-mail

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagan	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social Mas Mota	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236306
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica Oliva Blanch	972400589
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES

Jaume Rodríguez i Sanahuja	972241007
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20. Dies: 7, 15, 23, 31 de març.	972230568
--	-----------

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23. Dies: 3, 11, 19, 20 de març.	972230103
---	-----------

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157. Dies: 8, 16, 24, 25 de març.	972233518
---	-----------

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75. Dies: 1, 9, 17, 24, 26, 28 de març.	972233645
--	-----------

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71. Dies: 2, 10, 18, 26, 27 de març.	972237704
---	-----------

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145. Dies: 4, 12, 13, 21, 29 de març.	972243412
--	-----------

Farmàcia: PIFERRER, Major de Salt, 269. Dies: 5, 6, 14, 22, 30 de març.	972231249
--	-----------

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

SARDINES EN ESCABETX

Ingredients:

1 kg de sardines amb escata
1 ceba
4 o 5 grans d'all
2 fulles de llorer
8 o 9 grans de pebre negre
2 cullerades de pebre vermell dolç
1 got de vinagre
½ got d'aigua

Elaboració

En una paella amb oli fregir la sardina. Una vegada la tinguem cuita, posar-la en una cassola de terrissa, ben posada i capiculada.

A continuació, coure tots els altres ingredients en una paella (si utilitzem la mateixa paella cal canviar l'oli), i quan estiguin cuits, posar-los a la safata intentant que cobreixin bé les sardines. Posar-ho a la nevera a macerar durant 4 o 5 dies, i ja estarà a punt per menjar.

Recepta de la Sra. PILAR PLA CARRALDA
Comissió Gastronòmica del
Consell de la Gent Gran de Salt.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70^e
Aniversari
1920-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements, casaments i defuncions del 15 de novembre al 15 de gener

Naixements

Yancuba Diakite	04/01/2005
Omar El Hitani	05/01/2005
Ayman Chaouki	13/01/2005
Júlia Barrot i Estela	14/01/2005
Youssef El Khou	14/01/2005
Mohamed Fares	15/01/2005
Kumba Cisse	15/01/2005
Iana Corra i Caraoso	15/01/2005
Bilal Acachar y Abbad	16/01/2005
Sara Azhoum i Morales	19/01/2005
Soufiane El Kabali	21/01/2005
Walia Emoulan	22/01/2005
Sara Hammouch	24/01/2005
Fatoumata Vagiteh	25/01/2005
Leire-Maria Moreno Ballen	26/01/2005
Sergi Duran i Torroella	26/01/2005
Said Haouas	26/01/2005
Imad Aachrak	28/01/2005
Sara Santos y Santos	30/01/2005
Anouar Hammouch	31/01/2005
Fco.-Manuel Bolaños y Santamaria	31/01/2005
Zaid Haima	01/02/2005
Ruben Herrera i Martínez	01/02/2005
Salma Fadili	02/02/2005
Jainaba Drammeh	05/02/2005
Buthaina Hajjout	06/02/2005
Omaru Konteh	07/02/2005
Salma Jaadar	08/02/2005

Defuncions

Cardona Paricio, Ines	14/01/2005
Roca Boada, Rosa	15/01/2005
Dalga Marti, Eugenia	17/01/2005
Costa Pujolras, Mercedes	18/01/2005
Camps Roura, Francisca	19/01/2005
Fernandez Gonzalez, Miguel	23/01/2005
Planella Bernatallada, Esteban	23/01/2005
Garcia Fabrega, Maria Rosa	28/01/2005
Ruhi, Batalle, Josep	29/01/2005
Falgueras Romaguera, Concepcion	02/02/2005
Comas Sabadia, Pedro	03/02/2005
Ballesteros Costa, Santiago	05/02/2005
Costa Costa, Miguel	06/02/2005
Payet Laserna, Elvira	06/02/2005
Xifra Noguier, Montserrat	07/02/2005

Casaments

Fco.- Iván Aucapina Escobar i Laura-Isabel Benalcazar Palma	21/01/2005
Mamadi Kinteh i Maria Soledad Ortiz Dalmau	05/02/2005
Joaquim Garcia Capella i Adela Briones Gómez	05/02/2005

Resum del Ple del 21 de febrer de 2005

El ple va aprovar per unanimitat la modificació de les ordenances fiscals per tal que tinguin una bonificació del 95 per cent les construccions destinades a centres docents públics.

També es va aprovar amb l'acord de tots els grups una bonificació de l'ICIO la construcció d'uns pisos de protecció oficial destinats

a lloguer per a joves i persones grans al carrer Josep Irla i per la construcció de sis aules al sud del CEIP del Pla.

El ple va acordar concedir els premis tres de març a La Coral Rosinyol i Alimara, com a entitat i a Ferran Marquez com a persona. Amb l'abstenció d'IC-V-IPS es va aprovar verificar el text refós de l

pla general que inclou la modificació puntual del PGOU i el sector de Millora Urbana de la Ronda Monar.

Per urgència es va portar al ple resoldre les al·legacions a la relació de llocs de treball de l'Ajuntament. Es va aprovar amb els vots de l'equip de govern, l'abstenció del PP i el vot contrari de la resta.

Exposició pública

Anunci sobre pèrdua de títol de propietat funerària

Havent-se extraviat el títol de propietat funerària que s'indica a continuació:

NÍNIXOL NÚM.: 11-B i 12-B

QUADRE: 2n.

PIS : 3r. i 4t.

GRUP : —

TITULAR: ANTONI LLACH i BAGUÉ

Salt, 27 de gener de 2005.

Jaume Torramadé i Ribas.

L'Alcalde.

BOP de Girona núm. 26 - 8 de febrer de 2005

Anunci sobre adjudicació de contracte d'obres del projecte d'urbanització dels carrers Sant Antoni-Sant Dionís, 1a fase (excepte els capítols de baixa tensió, xarxa d'aigua potable i control de qualitat).

BOP núm. 21 - 1 de febrer de 2005

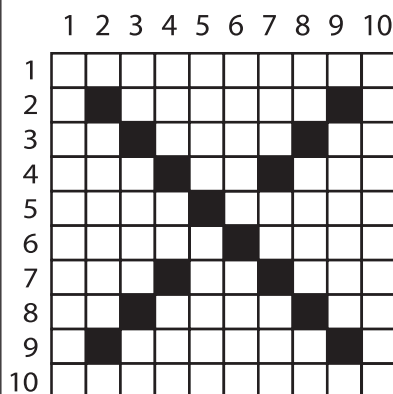
Anunci sobre adjudicació d'un contracte de consultoria i assistència: direcció facultativa parcial (equivalent al 50 per 100) i la coordinació de la Seguretat i Salut, de les obres del Text refós del Projecte d'urbanització del sector Mas Masó.

BOP núm. 21 - 1 de febrer de 2005

Edicte de convocatòria per establir una borsa de treball per places d'administratiu i les bases que regularan el procés selectiu.

BOP núm. 21 - 1 de febrer de 2005

Encreuats

Horizontals: 1.- Qui preten alguna cosa. 2.- Baldufa. 3.- Al revés, Cobalt. Lloc on hom es troba. Nom de lletra. 4.- Nom de lletra (plr.). Ceri. (metall). Occipit. 5.- Pronom de tercera persona. (fem.) Passo de dins a fora. 6.- Revestit amb rajoles, lloses, etc. Cuer. 7.- Al revés, tot allò que té existència. Interjecció interrogativa. Al revés, encarcerat. 8.- Queixa. Anglicisme emprat per a referir-se a les persones que volen ésser distingides pel fet d'acollir tota novetat. Acabament d'infinitiu. 9.- Noi petit. 10.- Apedaçarà la roba.

Verticals: 1.- Sotmetrà a procés. 2.- Nom d'home. 3.- Fàstic. Al revés, pronom de tercera persona masculí plural. Inútil. 4.- Estossegua. Vocal repetida. Al revés, arran. 5.- Heroic. Posseir. 6.- Comentaris. Salutació. 7.- Cinc-cents cinquanta u. Al revés, nom de lletra. Part còrnia de les mandíbules dels ocells. 8.- Article. Manera ràpida de caminar, el cavall. Tàntal. 9.- Qui fa bótes. 10.- Administració del tresor públic.

Solucions horitzontals: 1.- Pretensions. 2.- Baldufa. 3.- Al revés, Cobalt. Lloc on hom es troba. Nom de lletra. 4.- Nom de lletra (plr.). Ceri. (metall). Occipit. 5.- Pronom de tercera persona. (fem.) Passo de dins a fora. 6.- Revestit amb rajoles, lloses, etc. Cuer. 7.- Al revés, tot allò que té existència. Interjecció interrogativa. Al revés, encarcerat. 8.- Queixa. Anglicisme emprat per a referir-se a les persones que volen ésser distingides pel fet d'acollir tota novetat. Acabament d'infinitiu. 9.- Noi petit. 10.- Apedaçarà la roba.

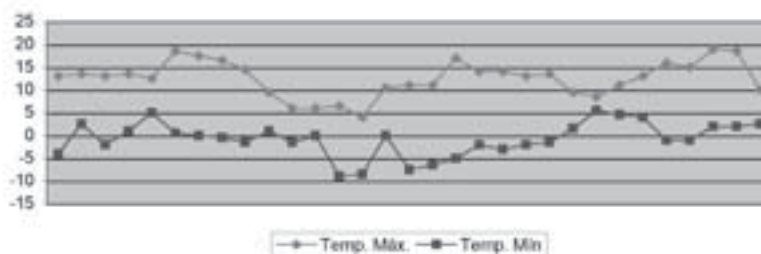
Solucions verticals: 1.- Procés. 2.- Baldufa. 3.- Fàstic. Al revés, pronom de tercera persona masculí plural. Inútil. 4.- Estossegua. Vocal repetida. Al revés, arran. 5.- Heroic. Posseir. 6.- Comentaris. Salutació. 7.- Cinc-cents cinquanta u. Al revés, nom de lletra. Part còrnia de les mandíbules dels ocells. 8.- Article. Manera ràpida de caminar, el cavall. Tàntal. 9.- Qui fa bótes. 10.- Administració del tresor públic.

El temps

Temperatures i pluviometria del 15 de gener al 14 de febrer

Evolució de les temperatures del 15 de gener al 14 de febrer de 2005

Temperatura Màxima: 18,5° el dia 20 de gener
Temperatura Mínima: -9° el dia 27 de gener

Pluviometria del 15 de gener al 14 de febrer de 2005

Dies de pluja: 7 dies de pluja
Precipitació màxima en un dia: 47,8 litres el dia 7 de febrer
Pluja acumulada: 102,2 litres